

kunne lede til at bortrybde mange Anstødsstene for det ønskelige Forhold mellem Præst og Menighed; og er dette, saa, da kan man vistnok virkelig sige, at den i og for sig har en gavnlig Betydning. Jeg skal paapege som Noget, der i mange Tilfælde tjener til at vanskeliggjøre det ønskelige Forhold imellem Præsten og Tiendehverne, at Tienden, naar den ydes in natura, let — som jeg troer allerede er anført i Udvalgets Betænkning — foranlediger Strid om Kornets Bestaffenhed, Strid og Kjæleri om Afleveringsstedet o. s. v. Jeg skal derfor, hvad enten man betragter § 3 som forberedende for den fuldstændige Omordning af Præsternes Lønningsforhold eller som Noget, der i og for sig har en ikke ringe Betydning, ret meget opfordre til nu ikke at forkaste den. Med Hensyn til hvad der gjentagne Gange er hittet af den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen) om, at det ikke godt gik an, at det vilde være ubilligt, for ikke at sige uretfærdigt, at paatvinge Præsten et Bederlag i Penge for Tienden, og at dette i alt Fald kun burde stee i Tilfælde af Vacance, skal jeg bemærke, at hvis der i den Omstændighed, at Tiendens Ydelse in natura be-  
roer paa en tidligere Overenskomst, skal ligge en særlig Vanskelighed i nu at forandre samme, maatte det da vistnok nærmest være af Hensyn til Yderne og i alt Fald kun i en mindre Grad med Hensyn til Præsten. Da jeg er iblandt det Tal i Udvalget, der har foreslaaet „Toretrediedeles“ som det, der skulde betales, naar Tienden blev ansat til Penge inden Aarets Udgang, skal jeg bemærke, at jeg ved at foreslaae dette især har sat mig paa Tiendeydernes Standpunkt og deraf fundet det billigt, at der tildeles Præsten saa stor en Forudbetaling paa Pengelønnen, som det er gjørligt, og jeg troede, at det uden at afstedkomme sær Vanskelighed vilde kunne sættes til Toretrediedeles; men jeg kan forøvrigt intet have imod, naar Stemningen viser sig at være for at foretrække Mindretallets Forslag, nemlig Halvdelen, at dette stæer; og jeg skal derfor ikke særdeles holde paa det Forslag, jeg i saa Henseende har stillet.

**Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.** Der er her blevet yt-

ret det Ønske, at den i § 2 fastsatte Betalings-termin skulde sættes i Forbindelse med de Terminer, der ere foreslaaede i § 3. Det vil vistnok i og for sig være hensigtsmæssigt. Derimod har jeg ikke ringe Tvivl, om de Betalingsterminer, der ere bragte i Forslag af Udvalget, og hvorom der ogsaa her er hittet forskjellige Meninger, ere rigtige. Lovkastet gik ud paa, som det maaskee vil erindres, at det skulde overlades en Commission at bestemme, at den passende Deel af Pengebeløbet udbetales, inden Capitelstarten er sat; det var overladt den at bestemme, hvor Meget der skulde betales, og til hvilken Tid, og jeg har derved navnlig havt de private Contracter for Die. Det er en Selvfølge, at en Commission kunde have rettet sig efter de private Contracter. For-  
saavidt man vil ansætte Terminer og tillige betragte Lovforslaget som en Forberedelse til en forandret Lønningsmaade for Geistligheden, er der to Terminer, som jeg ubetinget maatte foretrække, nemlig den 1ste October og den 1ste April; det vilde falde sammen med Betaling af Skatter paa Amtstuerne, og det vilde virkelig være en Fordeel; men at fastsætte Tider, der ere forskjellige fra de Terminer, da de fgl. Skatter betales paa Amtstuen, vilde ikke være nogen stor Fordeel. Jeg skønner derfor virkelig ikke, at Bibeholdelsen af § 3, naar man ikke vil bruge disse Commissioner til at sætte Tarten noget lavere eller høiere end Capitelstarten, vil fremme, hvad man maatte ønske. Meget snarere vilde det, naar man igjen skulde forandre Betalingsterminerne ved Overgangen til en Betaling til Amtstuerne, kunne berede os nogle Vanskeligheder.

**H. Hansen:** Hvad der giver mig Anledning til at tage Ordet i denne Sag, er netop, at jeg har hørt saa megen Tale om, at Præsterne faae Noget af deres Løn i October eller November eller hvillensomhelst anden Tid. Jeg maa tilstaae, at der, hvor jeg er fra, er der en Præst, som ikke er nogen rig Mand — idetmindste ikke rig i Guld og Gods, men vel i en talrig Børneskole — og han er godt fornøiet, naar han faaer sin Løn, efterat Capitelstarten er sat. Jeg synes nu, at naar han, som har en lille Indtægt, ikke knurreer derover, saa maae